

Opis istotnych zagadnień

1. W przekonaniu osób przygotowujących zadanie, prawidłowym rozwiązaniem jest wniesienie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, w imieniu powoda. Wyrok Sądu należy zaskarżyć w całości i postawić wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku i nakazanie pozwanej usunięcia skutków naruszenia czci powoda poprzez złożenie oświadczenia o treści i w formie określonej w żądaniu pozwu, zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego w kwocie żądanej w pozwie powództwa, zasądzenie zwrotu kosztów procesu w pierwszej instancji oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu za postępowanie drugoinstancyjne. Należy uwzględnić, że opłata od pozwu została pobrana w nieprawidłowej wysokości (bez uwzględnienia opłaty od roszczenia niemajątkowego – 600 zł) i wskazać prawidłową wysokość opłaty od apelacji – 5600 zł.
2. Dla rozstrzygnięcia sporu zgodnie z interesem klienta wskazane jest postawienie następujących zarzutów:
 - a) naruszenia prawa procesowego, tj. art. 233 par. 1 KPC poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, polegającego na: (1) nieuwzględnieniu fragmentu zeznań świadka Z.Kicmana, w którym ten zeznaje, że przebieg meczu, który relacjonował zna jedynie z przekazu internetowego; (2) nieuwzględnieniu fragmentu zeznań świadka S.Borek-Fałęckiego, w którym świadek ten analizuje przebieg meczu i wyjaśnia przyczyny porażki; (3) nieuwzględnieniu fragmentu opinii biegłego prof. Witalisa Lisa, tj. wniosku, że gra powoda obiektywnie nie odbiegała od przeciętnej;
 - b) naruszenia prawa materialnego, tj. art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo prasowe poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że działanie dziennikarza-recenzenta publikującego relację ze zdarzenia nie uwzględniająca okoliczności istotnych dla oceny zjawiska, w której jednocześnie pojawiają się surowe i kategoryczne oceny wypełnia wymóg zachowania szczególnej staranności i rzetelności przy wykorzystywaniu materiałów prasowych;
 - c) naruszenia prawa materialnego, tj. art. 41 ustawy Prawo prasowe poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ocena działalności zawodowej nie uwzględniająca istotnych i możliwych do ustalenia okoliczności, w jakich zdarzenie miało miejsce, spełnia wymogi rzetelności i zgodności z zasadami współżycia społecznego;
 - d) naruszenia prawa materialnego, tj. art. 24 Kodeksu cywilnego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że zachowanie naruszające wskazane normy Prawa prasowego nie nosi znamion bezprawności.Przy czym, wystarczające może okazać się podniesienie zarzutu materialnoprawnego z punktu d) przy założeniu, że zdający wskaże w uzasadnieniu, dlaczego sąd błędnie zakwalifikował zachowanie reportera jako zgodne z prawem.
3. Uzasadniając wniosek apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie roszczenia o zadośćuczynienie, zdający powinien przedstawić argumentację za tezą, że zachowanie dziennikarza, za które odpowiedzialność ponosi wydawca prasowy, było zawinione (zgodnie z dominującą linią wykładni art. 448 KC w zw. z art. 24 par. 1 KC, przesłanką zasądzenia zadośćuczynienia jest wina sprawcy naruszenia dóbr osobistych). Dodatkowym walorem pracy byłaby stosowna analiza czynników wpływających na wysokość zadośćuczynienia (zob. np. uchwała SN z 9.09.2008 III CZP 31/08).
4. Wyjątkowo, jako poprawną należałoby uznać opinię o braku podstaw do wniesienia apelacji, ale wyłącznie pod warunkiem przeprowadzenia przez zdającego gruntownej analizy orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawach dotyczących art. 10 EKPCz (w szczególności orzeczeń w sprawach 28949/03 Sanocki p-ko Polsce i 29032/95 Feldek p-ko Słowacji).